

Guten.

Gutten.

Poco Andante. (frit deklameret.)

54.

1. Du se - rer vidt og du verdt trøytt og Fo - ten skjer. Du græt, so
1. Du fa - rer vi - de, du blir træt og Fo - den sår. Du græ - der,

Pu - ta of - te bløytt af Tå - rer er. Med det - te Salt —
så du tå - re - væd't dit Lej - e får. Med det - te Salt —

— du va - skas ut, til dess du fær — i deg den slei - pe, hvas - se
— du vad - skes ud, til ren og skær — er tvæt - tet af den hvas - se

Lut, som Li - vet tvær.
Lud din Liv - sens - færd.

p

2. Då veit du, hvad det se - gja vil, at döy i - frå det, som Ein
2. Da ved du, hvad det si - ge vil, i Dø - den ned at sæn - ke,

ff

p

lag - de Hu - gen til og El - sken på. Det Grø - ne såg -
hvad din Hu stod til i Kjær - lig - hed. Det Grøn - ne vis -

cresc. molto

— du krul - las turt, som Blom til Høy. — Det Mind - ste var: hun vis - nat
— ned for din Fod, hver Blomst blev Hø. — Det Mind - ste var: hun dig for -

cresc. molto

ff

burt di Ung - doms - möy.
lod, din Ung - doms - mø.

ff

p

p

3. Der-som du ik-ke svi-ken var so mangein Gang, du Kjør-leik
 3. Der-som du ik-ke sve-get var so man-gen Gang, du El-skov

fp *fp*

p

al-drig sun-get har med ret-te Sang. Du på Ru-i-
 al-drig sun-get har med ret-te Klang. Kun døbt i Sor-

cresc. molto

- ner-ne må stå af Li- vet dit, først rig- tig
 - gens bit- tre Ve du an- der frit, først da du

cresc. molto

ff

då du ret kan sjå i- kring deg vidt. (A. O. Vinje)
 kan til- ful- de se om- kring dig vidt.

ff *f* *f* *ff*

Våren.

(Original: Fis-dur.)

Våren.

Andante espressivo.

p

55.

1. En - no ein Gong fekk eg Ve - tren at sjå for
 2. Små-giddren end - då meg unn - tes at sjå på
 1. End - nu en - gang fik jeg Vin - tern at se for
 2. End fik jeg sku - e den vår - li - ge Luft i

dolcissimo

Vå - ren at rö - ma; Heg - gen med Tre som der Blo - mar var på eg at - ter såg
 Vår - bakken dansa, Fiv - reld at flök - sa og fju - ka i - frå der Blo - marseg
 Vå - ren at vi - ge; Hæg - gen at ly - se med Blomster som Sne fra Lø - vet, det
 Sol - ly - set sit - tre, Som - mer - fugl ba - de i Blomster - nes Duft og flag - gren - de

pp

blö - ma. En - no ein Gong fekk eg I - sen at sjå frå Lan det at
 kran - sa. Alt det - te Vår - liv eg at - ter fekk sjå, som si - den eg
 ri - ge. End - nu en Gang så jeg I - sen, den blå fra Lan - det at
 glit - tre. Alt det - te Vår - liv jeg end en Gang så, som si - den jeg

pp

p

fljo-ta, Snjo-en at brå-na og Fos-sen i Å at fys-sa og brjo-ta.
 mi-ste. Men eg er tung-sam og spyr-gja meg må: tru det er det si-ste?
 fly-de, Sne-en at smel-te og Fos-sen i Å at fos-se og bry-de.
 mi-sted! Der-for tung-sin-dig jeg spør-ge mig må: Tro, det er det Sid-ste?

p

cresc. e più tenuto poco a poco *cresc. molto*

Gra-set det grö-ne eg en-no ein Gong fekk sko-da med Blo-mar;
 Låt det so ve-ra: Eg my-ke af Vænt i Li-vet fekk njo-ta;
 Græs-set det grøn-ne jeg end-nu en Gang fik sku-e med Blom-mer;
 Lad det så væ-re: jeg gjem-mer mangt rent og strå-len-de Min-de;

cresc. e più tenuto poco a poco *cresc. molto*

ff *pp*

en-no eg høyr-de at Vår-fug-len song mot Sol og mot Sumar.
 mei-re eg fekk, enn eg hav-de for-tent og Alt ting må trjo-ta.
 end-nu jeg hør-te, at Vår-fug-len sang mod Sol og mod Sommer.
 me-re jeg fik, end jeg hav-de for-tjent, og Alt må jo svin-de.

ff *pp*

pp e con 'ced. *p* *pp*

pp e con 'ced. *p* *pp*

'ced. *'ced.*

p

*Eingong eg sjölv i den vår-li-ge Eim, som møt-ter mit Au-ga,
En-gang jeg selv vil for-vist ræk-ke frem til Sol-ly-sets Sa-le,*

*ein-gong eg der vil meg fin-na ein Heim og sym-jan-de lau-ga.
en-gang skal der jeg i Vår-gland-sens Hjem min Læng-sel hu-sva-le.*

pp

*Alt det, som Vå-ren i-mö-te meg bar og Blo-man, eg
Alt det, som Vå-ren i-mø-de mig bar, og Blom-sten jeg*

p

*pluk-kad', Fe-der-nes An-der eg trud-de det var, som dan-sad' og
pluk-ked', Fæ-dre-nes An-der, jeg tro-ed' det var, som svæ-ven-de*

cresc. *cresc. molto*

suk - kad'. Der - for eg fann mil.lom Björ - kar og Bar i Vå - ren en
 suk - ked'. Der - for så gå - de - fuldt Bir - ker og Bar jeg hør - te at

cresc. *cresc. molto*

ff ten. *pp*

Gå - ta; der - for det Ljod i den Fløy - ta eg skar, meg tyk -
 kvæ - de; der - for hver Lyd i den Fløj - te, jeg skar, mig tyk -

ff *pp*

tes at grå.ta. (A. O. Vinje)
 tes at græ.de.

pp *pp sempre*

sed.

ritard. *pp*

sed. *sed.* *sed.*

collp.

Den Særde.

Den Sårede.

Allegretto espressivo.

56. *p*

1. Mit Hjar - ta har vo - ret i Li - vets Strid og
 1. Mit Hjer - te har væ - ret i Li - vets Strid og

cresc.

mangt eit Sår har det fen-gjet; det låg sjukt og sårt i so man-gei Rid, men
 mangt et Sår har det få - et, det lå sygt og sårt i så man-gen Rid,^{*)} men

cresc.

mf *p*

end - då. har det til den - ne Tid frå Lei - ken med Li - vet
 end - da er det til den - ne Tid fra Le - gen med Li - vet

mf *p*

molto

f

gjen - get, frå Lei - ken med Li - vet gjen-get.
 gå - et, fra Le - gen med Li - vet gå - et.

cresc. molto *ff* *dim.* *p*

*) Anfald af Smerte.

p

2. Men Er på Er ef-ter Sår på Sår der er på hver ei - næst
 3. Men Blo - mar blö - ma i des - se Er, og blöm - an - de Blom er
 2. Men Ar på Ar ef - ter Sår på Sår der er på hver e - næ - ste
 3. Men Blom - mer blom - stre i dis - se Ar, og blom - stren - de Blom er

cresc.

Si - da, og up dei brjo - ta hver e - vig Vår, nar
 tā - ret. Det so - leids og - so med Jor - den er: når'
 Si - de, og op de bry - de hver e - vig' Vår, når
 tā - ret. Det så - dan og - så med Jor - den går: når

cresc.

mf *p*

Lou - vet spret - ter og I - sen går og Gau - ken gje - lar i
 Regn og Dagg hun frå Him - len fær, so vek - sa Blo - mar i
 Lø - vet spræt - ter og I - sen går og Gjø - gen ga - ler i
 Regn og Dug den fra Him - len fær, så vok - se Blom - mer i

molto *ff*

Li - da, og Gau - ken gje - lar i Li - da.
 Så - ret, so vek - sa Blo - mar i Så - ret.
 Li - de, og Gjø - gen ga - ler i Li - de. (A. O. Vinje)
 Så - ret, så vok - se Blom - mer i Så - ret.

cresc. molto *ff* *dim.* *p*

Tyteberet.

Tytebæret.

Allegretto.

p

1. Ty - te - be - ret up - på Tu - va
1. Ty - te - bæ - ret på sin Tu - e

57. *p molto legato*

voks ut af ei li - ten Von. Sko - gen med si grø - ne Hu - va fostrar mange inraudleitt
vok - ser rødmen - de og bly, Sko - ven med sin grønne Hu - e fostrar det i stil - le.

più mosso
mezza voce

Son. E ingong seint om Hau - sten lag - de li - ten Svein til Berg - Skogs ut: „Raudt eg
Ly. En gang sent om Hø - sten lag - de li - den Svein til Skovs sin Vej: „Rødt jeg

più mosso

p

ly - ser; Be - ret sag - de, „kom åt meg, du Veste - Gut. Her i - frå du må meg ta - ka: mogjet
ly - ser; Bæ - ret sag - de, „lil - le Ven, kom hid til mig. Bort her - fra du må mig ta - ge: modent

mf

mf

cresc. *ritardando*

Ber er u - tan Ro. Mal meg sundt, at du kan sma - ka Sva - le - dryk - ken af mit Blod!
 Bier er u - den Ro. Tag mit Liv, at du kan sma - ge Sva - le - drik - ken af mit Blod!

cresc. *ritardando*

piu cresc. *f* *al* **Tempo I.** *pp*

Sva - la - dryk - ken af mit Blod! Mog - nar du, so vil du
 Sva - le - drik - ken af mit Blod! Mod - nes du, da vil du

piu cresc. *f* *pp* **Tempo I.**

cresc. poco a poco

be - da just den sa - ma Bøn, som eg. Mo - gjen Mann det mest må gle - da,
 be - de just den samme Bøn, som jeg. Mo - den Mand det mest må glæ - de,

cresc. poco a poco

ff *p piu lento*

burt for Folk at gje - va seg., burt for Folk at gje - va seg., burt for Folk at gje - va seg.
 for sit Folk at of - fre sig., for sit Folk at of - fre sig., for sit Folk at of - fre sig.
 (A. O. Vinje.)

ff *p* *pp*

Langs ei Å.

Langs en Å.

Poco Andante.

p

Du Skog! som høy gjer deg i - mot og
 Du Skov! som bøj - er dig i - mod og

58. *p*

con Ad.

kys - ser den - ne svar - te Å, som gre - ver af di
 kys - ser den - ne mør - ke Å, som gra - ver af din

Hjer - te - rot og ned i Fan - get vil deg få _____,
 Hjer - te - rod og ned i Dy - bet vil dig få _____,

poco
dolce *poco*

più mosso

lik deg. eg mangein mun - de sjå _____ - og
 lig dig, hvor mangel - En jeg så _____ - og

più mosso

molto

al - - ler - helst i Livsens Vår, at han den Hån-di
al - - ler - helst i UngdomsVår. den Hånd yd-mygt at

poco rit. *molto* *fz*

ky - ste på, som slog hans ver - ste Hjar - te - sår,
kys - se på, som slog hans vær - ste Hjer - te - sår,

fz *pp poco rit.* *fz*

Led. *Led.*

pp *molto* *f* *piu rit.* **Tempo I.**

ver - - ste Hjar - te - sår
vær - - ste Hjer - te - sår

molto *f* **Tempo I.** *cantabile*

pp *pp* *piu rit.* *p*

Led. *Led.*

tranquillo *p* *pp* *ff* *p*

Du Skog! Du Skog! Du Skog! Du Skog!
Du Skov! Du Skov! Du Skov! Du Skov!

tranquillo *dim.* *ppp* *ff* *pp* *ppp*

Led. *(A.O. Vinje)*

Eit Syn.

Et Syn.

Allegro agitato.

39.

p

1. Ein Gjen - te eg såg som
1. En Gjen - te jeg så, med

2d.

più tranquillo

gjor - de meg fjåg, det var, som eg det skul - de drøy - ma. Eg såg meg so sæl, eg min - nes det vel: eg
Hj - ne så blå, jeg blev så drømmende i Sin - de. Med Ju - bel og Lyst da fyl - tes mit Bryst: det

f *p*

ten. il Basso

cresc. e ritard. *a tempo* *f* *p*

al - drig det kjem til at gløy - ma. 2. Som
al - drig vil gå mig af Min - de. 2. Som

cresc. e ritard. *a tempo* *f* *p*

f *p poco a poco rit.*

nag - lad eg stod og raud - nad som Blod, det gjekk for Öy - ra mit som Lun - dar; eg såg he - na der, eg
nag - let jeg stod og rød - med som Blod, det var som klang der To - ner æm - me; jeg så hende der, jeg

f *p poco a poco rit.*

cresc. *a tempo*

ser he - na her, eg ser he - na best når eg blun - dar.
ser hen - de her, jeg ser he - de bedst dog i Drøm - me.

cresc. *a tempo* *f* *p*

pp *mf*

s. Om Lit og om Lag og And-li-dets Drag, og
s. Den sne-hvi-de Arm, den svul-mende Barm, og

pp *mf*

led.

all hen-nes Ven-leik og Sæ-la___, og Au-go, som brann, eg
Il-den i Blikket, det kla-re___: ja, Alt står end-nu som

ppp

led.

molto ritard. *f* *a tempo*

se-gja ei kan: eg ser det, men kan in-kje. mø-la___ a. Eg fær det vel sjå, men
brændt i min Hu: jeg kan det med Ord ej for- kla-re___ a. Jeg står-rer der-på, men

molto *p*

a tempo

f *p un poco riten.*

al-drig kan få! Ivi sy-na seg for meg hun turv-te? So lys og so rein som So-li hun skein, men
kan det ej na. De Øj-e-blik-ke ak! hvor kor-te! Så lys og så klar som Sol-skin hun var, men

un poco riten.

cresc. *f* *a tempo*

bur-te og bur-te og bur-te! (A.O. Vinje)
bor-te og bor-te og bor-te!

cresc. *a tempo* *f* *p*

(Original: H: mol.)

Gamle Mor.

Allegretto espressivo. Gamle Mor.

60. *p*

mf

1. Du gam-le Mor! du sli-ter arm, so Sveit-ten er som Blod, — men
 1. Du gam-le Mor i Hyt-te lav, du sve-der Træl.doms Blod, — men

cresc.

end-då i dit Hjar-te varm, og du mig gav min ster-ke Arm og det-te vil - le
 hjer-te-varm, skjønt nær din Grav, og du min stær-ke Arm mig gav og det-te vil - de

mf *cresc.*

f *p*

Mod. — 2. Du tur-kad Tå - rer
 Mod. — 2. Du tør-red Tå - rer

ff *p*

mf

af mit Kinn so mangein Her-rens Gong, — og ky-ste meg som Gu-ten din og
 af min Kind så - man-gen Her-rens Gang, — og kys-sed' mig som Gut-ten din og

mf

cresc. *f*

bles meg ut - i Bar-men in min si - ger-ful - le Sang. —
 blæ-ste mig i Bar-men ind min sej - er-ful - de Sang. —

cresc. *ff*

p

3. Og gam-le du, du gav til meg mi mju - ke Hjar-te -
 3. Og gam-le du, du gav til mig min blø - de Hjer-te -

p

mf *cresc.*

rod, — og der-for må eg el - ska deg, hvor - helst eg van - kar på min Væg, om
 rod, — og der-for må jeg el - ske dig, hvor - helst jeg van - ker på min Vej, om

mf *cresc.*

f

so på vil - lah Fot. — (A. O. Vinje.)
 end på vild - som Fod. —

ff *rit.* *p*

Det Förste.

Det Første.

Un poco Andante.

61.

p

1. Det För - ste du har at gje - ra, Mann,
 2. Og der - for stödt som det be - ste galt
 1. Det Før - ste du har at gjø - re, Mand,
 2. Og der - for just som det Bed - ste gjaldt

det er at döy _____, når ik - ke du læn - ger
 eit Hjar - te - lag _____, Og der - for Man - nen han
 det er at dø _____, når ik - ke du læn - ger
 et Hjer - te - lag _____, og der - for Man - den han

pp *p*

f più

el - ska kan den fa - gre Møy _____ For
 el - skar alt til Døy - dan - Dag _____ Og
 el - ske kan den fa - gre Mø _____ For
 el - sker, alt til Dø - dens Dag _____ Og

mosso

då er det u - te med spræ - ke Gøt og
le - ver der No - kon, som ik - ke Liv af
da er det u - de med kjæk - ke Gøt og
hver som på Jord su - ge Liv ej kan af

molto *piu f*

Man - nens Værd —, for då er Li - vet alt brun - net ut, -
Kjær - leik saug —, då gjeng han at - ter og sviv og driv
Man - dens Værd —, for da er Li - vet alt sluk - net ud, -
Kjær - lig - hed —, lig ble - ge Draug flak - ker fred - løs han

ff *dim.* *Adagio.* *p*

det O - ske er —, det O - ske er.
som blei - ke Draug —, som blei - ke Draug.
det A - ske er —, det A - ske er.
fra Sted — til Sted —, fra Sted — til Sted.
(A.O. Vinje.)

Ved Rundarne.

Ved Ronderne.

Andante tranquillamente.

62.

p

1. No ser-eg at-ter sli-ke Fjell og
 2. Ja Li-vet strøy-mer på meg, som det
 1. Nu ser jeg at-ter sli-ge Fjeld' og
 2. Ja, Li-vet strøm-mer på mig, som det

pp

Ed.

Da-lar, som deim eg i min før-ste Ung-dom såg —, og sa-ma
 ströymde, når un-der Snjo eg såg det grö-ne Strå —. Eg dröymer
 Da-le, som dem, jeg i min før-ste Ung-dom så —, og sam-me
 ström-te, når un-der Sne jeg så det grøn-ne Strå —. Jeg drømmer

Ed.

pp

Vind den hei-te Pan-na sva-lar; og Gul-let ligg på Snjo, som før det
 no, som før eg al-tid dröym-de, når sli-ke Fjell eg såg i Luf-ti
 Vind jeg fø-ler Pan-den sva-le; på Sne-en lig-ger Guld, som før det
 nu, som før jeg al-tid dröm-te, når sli-ge Fjeld' jeg så i Luf-ten

pp

Ed. *Ed.* *Ed.* *Ed.* *Ed.* *Ed.*

låg. Det er eit Bar-ne-mål, som til meg ta-ler, og gjer meg
 blå. Eg gløymer Dagsens Strid, som før eg gløym-de, når eg mot
 lå. Det er mit Bar-ne-mål, jeg hø-rer ta-le, og glad,skjøndt
 blå. Jeg glemmer Da-grens Strid, som før jeg glem-te, når jeg mod

tan-ke-full, men en-då fjåg—. Med Ung-doms-min-ne er den Ta-la
 Rvæld af Sol eit Glimt fekk sjå—. Eg fin-ner vel eit Hus, som vil meg
 tan-ke-fuld jeg lyt-te må—. thi Ung-doms-min-der i den Ta-le
 Af-ten-tid et Sol-glimt så—. Et Ly til Nat-ten vil jeg vel mig

stacc

blan-dad: Det strøy-mer på meg, so eg knapt kan an-da.
 hy-sa, når So-li heim til Not-ti vil meg ly-sa.
 drøm-mer: Jeg knapt kan an-de, så det på mig strøm-mer.
 fin-de, når Sol på Vej-en hjem vil for mig skin-ne.

dim. e rit.

p

dim.

p rit.

pp

Et Vennestykke.

63. *Andante doloroso.* *p*

Tro — ei Venner, om du kjender end dem al - drig så.

pp

pp *cresc.*

En af dis-se mi - ne, — vøgt dig du for di - ne, — tog den Gjen-te, som jeg

molto *f* *p*

kjend - te og tog Sig-te på. Han tog „Fuglen“ Jeg er

dim. *p* *rit.* *pp a tempo*

pp

Ug - len, sid - den - de på Kvist. — Man - ge e - re fløj - ne bort med blanke Øj - ne

cresc. *molto* *f* *dim.*

fra mig Gamle, som må fam - le u - den Ro og Rist. (A. O. Vinje)

cresc. *p* *rit.* *pp*

Trudom.

Andante. (I Salmetone.)

Tro.

64.

p

1. Guds Ri-ke er eit Fre-dens Ri-ke, mendet til U-fred ven-des om. —
 2. Gud vil os en-då nå-digt hydr da og sidst fra Vill-ska få os bort, —
 1. Guds Ri-ge er et Fre-dens Ri-ge, mendet til U-fred ven-des om. —
 2. Gud vil os dog end nå-dig væ-re og fra det On-de få os bort; —

p sempre legato

Der fø-res Strid for-u-ten Li-ke, so Nå-den fær so li-tet
 han veit at om vi Bro-der myr-da, so för hans Skuld det All verdt
 Der fø-res Strid for-u-den Li-ge, så Nå-den fær så li-det
 om Sværd vi på vor Bro-der bæ-re, han ved, det for hans Skyld blev

Rum. — Dei Be-ste Li-vet lå-ta må, for-di dei meir enn
 gjort. — I Nå-de den han tæn-ker på, som drap for Him-len
 Rum. — De Bed-ste Li-vet la-de må, for-di de mer end
 gjort. — I Nå-de den han tæn-ker på, som drap, for Him-len

mf

An-dre sjå, for-di dei meir enn An-dre sjå. —
 sjölv at få, som drap for Him-len sjölv at få. —
 An-dre så, for-di de mer end An-dre så. (O. A. Vinje.)
 selv at få, som drap, for Him-len selv at få.

p pp

Fyremål.

(Original: G-dur.)

Formal.

Forat undgå Omdigtning, er flere for Bogstavrimet
nødvendige norske Ord bibeholdt i Oversættelsen
med nedenunder vedføjte Ordforklaring.

Allegro moderato.

65. *p* *cresc. molto* *sf*

Ve - gen vi - ta, på Vill - stig ven - da,
Vej - en vi - de, på Vild - sti ven - de,

fram at fa - ra og Fær - di en - da: vi mot Må - let må
frem at fa - re og Fær - den en - de: vi mod Må - let må

so - leids hal - da el - lers vil vi på Ve - gen falla.
så - dan hol - de el - lers vil vi på Vej - en fal - de.

p *cresc.*

Enn eit År o - ver brat - te Bakkar,
End et År o - ver brat - te Bakker, Haug og Hamrar og hå - ge Slakkar,
Hou - ge,¹⁾ Hamrer og høj - e²⁾ Slakker,

1) fremspringende Fjeldstykke. 2) Skråning.

mf *fz*

Fjell og Fjö-re og Fjord, som bry-ter, Flod
 trem. Fjeld og Fjæ-re^{s)} og Fjord, som bry-der, Flod

fz *p*

som fløy-mer og Foss, som ty-ter, må vi van-
 som flom-mer og Fos, som tu-der, må vi van-

sempre cresc.

dre og Ve - - gen fa-ra, måt-te Mag - ti og Mer-
 dre og Vej - - en fa-re, måt-te Mag - ten og Mar-

cresc. *sempre cresc.*

fff

- gi va-ra, ja va - - ra!
 - ven va-re, ja va re!

s) Strand.

p

Kom då, Snil-le, vi sli-ta sa-man. For den Gil-de er Gant og
 Kom da, ⁴⁾Snil-le, vi sli-de sammen. For den Gla-de er Gant og

cantabile

Gamman. Trygt og tro-fast vort Norsk vi ta-la, med det
 Gammen. Trygt og tro-fast vort Norsk vi ta-le, med det

4) Fjære.

sa - ma Slags Mål vi ma - la.
sam - me Slags Mål vi ma - le.

p Kom då, Snil - le, vi sli - ta sa - man, for den Gil - de er Gant og Gamman.
Kom da, Snil - le, vi sli - de sammen, for den Gla - de er Gant og Gammen. *rit.*

f *animato*
Ve - gen vi ta, på Vill - stig venda, — fram at fa - ra og
Vej - en vi - de, på Vild - sti vende, — frem at fa - re og

Fær - di en - da: — vi mot Må - let må so - leids hal - da —
Fær - den en - de: — vi mod Må - let må så - dan hol - de —

ellers vil vi på Ve-gen fal-la. — En eit År o-ver bratte Bakkar,
 ellers vil vi på Vej-en fal-de. — End et År o-ver bratte Bakker,

cresc. Haug og Hamrar og hå-ge Slakker, *mf* Fjell
 Hou-ge, Hamrer og høj-e Slakker, *trem.* Fjeld

— og Fjö-re og Fjord, som bry-ter, Flod _____ som flöymer og
 — og Fjæ-re og Fjord, som bryder, Flod _____ som flommer og

p Foss, som ty-ter, må vi van - dre og Ve - gen fa - ra,
 Fos, som tu-der, må vi van - dre og Vej - en fa - re,

sempre cresc.

måt - te Mag - ti og Mer - - gi va - ra, ja —
 måt - te Mag - ten og Mar - - ven va - re, ja —

sempre cresc.

va - - - - - ra!
 va - - - - - re! (O. A. Vinje)

fff

ff

ritard.

ff